

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Ste. 49.

New York, 21. junija 1899.

Leto VII.

Bojazen pred Japonsko.

Japonska se z izredno hitrostjo „civilizira“ po kapitalističnem kroju.

Se pred pol letom je bil razvoj japonske obrtnije predmet skrbi za naše ameriške kapitaliste. Obrtniki mongolske dežele so se po srečno končani vojni proti Kitajski začeli prav marljivo gibalati. Delali so — ali bolje: pustili delati — prav po evropskih načinih pri tem pa imeli plačevati smešno nizke zasluge skromnim japonskim delavcem! Amerikanski kapitalisti so gotovo dobro privajali in se tudi dobro spoznajo zasluge zniževati, ali ako bodo v tem zamogli z japonskimi tekmeči držati korak, to vprašanje jim je delalo marsikako skrb, ali las jim ni pobelilo. Kakor kaže, da so bili obrtniki Japonske opozorjeni in se zbal, da bi se zamogla njih mednarodna kupčija pokvariti. Nato so si rajali, kakor je baje kavkaška navada, domačega statistikarja, kateri je črno na belem z številkami moral dokazati, da vsa zadeva ni tako nevarna, ravno nasprotno je res, da namreč na Japonskem delavski zasluge vedno kvišku gredo, in da ti ubogi japonski kapitalisti že več let deloma „se zgubo delajo“.

Manjkal je samo še, da bi ta kapitalistični uzorni ekonom po imenu Ariga, dajal uzrok pričetku gibanja japonskih delavcev — in teoritično klobasanje bi bilo gotovo.

Toda Ariga je premeten in nava-ja celo številke. Da bodo v deželi z mlado razvito obrtnijo zasluge se počela naraščati, to je samo ob sebi umevno, in je tudi bilo pričakovati. Zato tudi radi vrjamemo, ako zagotavlja, da so zasluge od leta 1873—1893. povprečno za 30 odstotkov poskočile. Da so pa zasluge od leta 1893 do danes zopet poskočile za 90 (devetdeset) odstotkov, to je pa zelo težko razumeti, posebno pa še, ako objednem zagotavlja, da je leta 1898. polovica vseh japonskih obrtnikov delala z zgubo. To že zato ni vrjetno, ker bi mladi japonski kapital nemogel vzdržati takega pojava, o denarni ali obrtnijski krizi na Japonskem pa ni bilo nič čuti. Ariga seveda ni navedel razmer zasluge ameriških in japonskih delavcev, tudi ne cenam živeča v obeh deželah, še manj pa o potrebnosti ameriškega delavca in azijskega kulija. Možno gotovo dobro vé, da ameriški in evropski delavci nikakor ne morejo tekmovali kulijem, zato pa bahari o velikih zaslugah japonskih delavcev in hoče svet preslepiti čes: „Ne bojte se azijske obrtnije, ta

vam ne bode tekmovala, saj imamo sami plačevati velike zasluge, da se obrtnije ne splačujejo“ med tem pa prav marljivo delajo, nakopičujejo zaloge in to skoraj zastoj, ker japonske delavce popolnoma okrajuje, med tem ko jih evropski in ameriški kapitalisti saj za polovico njih truda in izdelka. Mogoče je pa Arigo namignil japonskim kapitalistom, da bi naj zasluge znižali japonskim delavcem in znašel, da kavkaški delavci se ceneje delajo.

Iz naših novih kolonij.

Pravijo Aguinaldo je mrtev.

Chicago, 16. junija. „Times“ se iz Londona poroča, da je Aguinaldo zadela enaka osoda kakor generala Luno. Posameznost umor se niso znane; ker je pa vest nek domačin prinesel v Manila, verujo to ljudje. Mislijo, da so umor učinili Lunovi prijatelji.

Manila, 16. junija. 2½ milje severno od Calumpita so vstasi za hrbotom ameriških črt razdajali telegrafsko zvezo. Topničarji in člani signalnega oddelka sedaj isto popravljajo. Pri San Fernandu se je vnel hud boj. Vstasi so poskušali zopet zasesti deželo v okolici pri San Fernandu in danes zjutraj Amerikanci napadli. Po večernem boju so Amerikanci napad odbili in vstasi so se morali z veliko zgubo umakniti. Pred črto polka iz Iowa so našli 15 mrtvih in 12 ranjenih Filipincev, pred kansaškim polkom pa 39 mrtvih in nekaj ranjenih. General McArthur poroča, da so našli kakih sto mrtvih in ranjenih Filipincev; on pravi, da je bil sovražnik 3000 do 5000 mož močan. Vplenili so 75 pušk. McArthur meni, da je Aguinaldo osebo vodil napad. Amerikanci so imeli 14 ranjenih, med temi dva smrtno.

Filipinska junta v Hongkongu spodbuja svoje pristase k vstrajnosti. Ona zagotavlja, da bodo prihodnje volitve v Zjed. državah vplivale na filipinsko vprašanje, in ako McKinley ne bode vnovič izvoljen, potem bode nova vlada priznala neodvisnost Filipincev. Dosedaj se še ne dá spredvideti kakšen vpliv bode imela smrt generala Luno na Filipince. Nek vpliven domačin, kateri je z vladnimi krogi v Malolosu v dotiki je rekel, kadar bodo zadnji porazi splošno znani se bodo Filipinci vzdignili proti Aguinaldu. Amerikanski častniki trdijo, da so mi-

rovni odposlanci Filipincev le z namenom prišli v Manila, da bi ogledovali, kaj je bilo brezdomno spoznati iz njihovega vedenja, ko so šli preko ameriške črte.

Na vstase streljali.

Manila, 17. junija. Bataljon 14. polka rekonosira deželo proti Salitiani, kjer se baje zbirajo vstasi v velikih množinah. Včeraj je dospela topničarka „Rapidan“ in kratak čas tukaj ostala. Njen poveljnik Franklin poroča, da se je bojeval z vstasi 10. junija. Ko se je general Wheaton pri Tanguigu bojeval, je videl Franklin 500 vstasov blizu se levemu krilu Amerikancev, da bi jih napadli. „Rapidan“ je vozila neopazovana od vstasov na kakih 500 yrdov k obrežju in pričela potem iz vseh topov streljati. Učinek je bil strašansko. Prvi strel so podrli cele vrste Filipincev in jih spravili v največji nered. Filipinski poveljnik na konju je z golo sabljo udrihal po svojih ljudeh, da bi se zopet zbrali, toda ves njegov trud je bil zaman. Vstasi se niso mogli več vzdržati pred morilnim streljanjem, ampak bežali so čez griče, topničarka pa je streljala na nje, dokler ni izginil poslednji Filipinec.

General Wheaton je videl bežeče vstase in si ni mogel tolažiti njihovega gibanja, ker radi gromenja lastnih topov ni čul onih topničarke. Topničarka je vozila potem nazaj in ugledala ne daleč od obrežja provijantni vlak Filipincev. Kroglice topov so razrušile vse vozove, mostovo pa, kateri ni bilo usmrteno, poglaval v divji beg. Tudi neko novo vojašnico so zanetile kroglice. Ko je bila vojašnica razdajana, izkrcal je Franklin nekaj moštva, kateri je našlo na obrežju 60 mrtvih in nekaj ranjenih Filipincev. Franklin trdi, da je vsa okolica ob vodi južno od Muntulupe od vstasov očiščena.

San Francisco, 17. junija. Prihodnji teden bode odrinilo v Manila 3872 mož in 212 častnikov 24. in 25. pešpolka z novinci za razne regularne polke na Filipinah. Parnik „Zealandia“ odrine 22. junija, parnika „Pennsylvania“ in „Sheridan“ pa 24. t. m.

Potres v Iloilo.

Manila, 17. junija. Včeraj popoldne so v Iloilo čutili močan, 30 trenutkov trajajoči potres. Ognjenik Cauloon na Negrosu živahno deluje.

Slovinci! Ako pošljete denar v staro domovino, želite koga sem dobiti, ali potujete domu, obrnite se na F. Sakser & Co.

denih rumenih laseh, na prsih odprta hodnična srjca, odtrgane spodnje zavahane, okoli pasa z vrvice pritrjene hlače — to je bilo vse, kar je pokrivalo njegovo telo.

Sam sem bil takrat mlad fant, pa njegovih velikih, razumnih, svetlih oči nisem se pozabil. Vedno jih je obračal zdaj v to, zdaj v drugo, vse je natančno pregledal, kakor bi vsakej reči hotel predreti vso notranjost. V žepu je nosil vedno kos krede ali oglja in kjer je našel kak prostor za risanje, ga je pokrpal s črtami. Kako je risal! Vsaka črta je kazala vajenega umetnika. Sigurno in slobodno je potegoval črte in kar je najbolj zanimivo bilo — črte so kazale uprav to, kar je hotel predstavljati. Duhovne, uradnike, debele oštirje, žandarje je risal na bele stene hiš, v kojih ni bilo ravno nikogar doma. Podobe so kazale pravoličnost dotičnih oseb, samo da je najbolj značilne črte poostrel, dajoč jim karikaturni izraz. Dotični gospodi ni bilo

Dopisi.

Pueblo, Colo., 15. junija.

Gospod urednik, zopet Vas nadlegujem in prosim malo prostora. Tukaj so včeraj zopet prenehali z delom v dveh topilnicah, namreč v Colorado Smelter in Pueblo Smelter, le v Filadelfia topilnici deluje še šest peči ali Bles farnešov, bosi so se izrekli, da ne bodo prenehali delati in da bodo samo 10 odstotkov odvzeli od zasluga.

Danes 15. junija so se prvič unijski delavci očitno pokazali, ker so marširali po mestu z slovensko godbo na čelu in ameriški zastavi; da so se tega udeležili delavci vseh narodnosti je gotova stvar, tudi mnogo Slovencev je marčalo, ali število teh bi bilo lahko še večje, ako bi naši ljudje hoteli pristopiti k uniji, toda več se jih celo norčuje. Unija zelo dobro napreduje, sedaj že šteje 1400 članov in še vedno pristopajo. Pozdrav slovenskim delavcem po širnej Ameriki, tebi naš delavski list pa želim obilo uspeha in željno pričakujem, da bi po trikrat na teden izhajal.

Unionmen.

Crested Butte, Colo., 13. junija.

Slavno uredništvo „Glas Naroda“ prosim, da sprejmete moj dopis v predale lista, da naznanim rojakom kako se potuje s francosko družbo iz stare domovine v Ameriko. V Ljubljani sem se vsedel na vlak ob četrti uri zvečer in bil ob 7. uri zjutraj v Inomostu. Ako greš iz Ljubljane, bodeš menjal vozove v Trbižu, Beljaku, Franzensfeste in potem prideš v Inomost (t. j. južna železnica, državna pa vzame več časa, in je tudi cenejša), iz Inobruka pa v Basel. Iz Inobruka se odpelješ okoli desete ure zvečer in prideš v Basel drugi dan ob 12.45 popoldne. Tam te na centralnem kolodvoru že čaka Rommelnov portir in odpelje v pisarno, ki je komaj 50 yrdov oddaljena od kolodvora. Ko prideš k Rommelnu te precej pelje portir na kosilo, katero te nič ne velja (to plačaš pri listku). Kteri rojaki potujejo naj dobro pazijo, da dobijo moža, ki ima na kapi zapisano: Rommel & Co., ker tam ti stoji takih ptičkov nad 50 pri vsakem vlaknu in te tudi dobro oskubijo, kakor v New Yorku, ako dobro ne paziš. Ako mogoče prideš z brzovlakom in tam ne dobiš Rommel-novega pastirja in si ptuj v mestu, ti svetujem, da ne greš v tiste gostilne pri kolodvoru, ker so dobre za potujoče v Ameriko. Okolu kolodvora dobiš gostiln brez števila, ali vse so precej drage kakor hotel „Jura“, „Schweizer Hotel“, „Victoria“ itd., najboljša gostilna v Ba-

prav nič povelji, da se njih dostojnost tako javno smeši in trdo je šlo večkrat Janezu, bežečemu kakor srna pred zasledovanjem rednikov.

Pomagalo to ni nič, le tem bolj sarkastično-zabavljive so njegove slike postajale. Včasih so ga hudomušneži nahujskali, da je kako nepriljubljeno osebo posebno v sliko osmešil in potem je čas za Janeza prišel, iz dotične okolice za dalj časa izginiti. Pa ne samo darisanja je imel Janez, tudi prav smešne, gladke pesmice je znal skladati. Hodil je le kratak čas v šolo, potem je pasal koze po lepih hripih, kateri se zahodno nad blejskim jezerom ob znočji Triglavu vzdigujejo. Kos rudeče krede, strme pečine so mu dajale priložnost roko uriti v pisavi in risanju, naravna nadarjenost in obdajajoča ga krasna okolica pa so ga navdajale z mislimi in čuti.

Ni čuda, da je Janez pri svojem „umetno-slovestnem“ delovanju, katero je imelo vse znake najvišje

selnu je pri „treh kraljih“, tam se ustavijo bogataši in plemenitiši.

Jaz sem prišel v Basel ob 9.45 zvečer in šel v hotel „Jura“, večerjal in spal sem tam, a natakaj mi je prinesel račun na srebrnej plošči ter in bil višji nego sedem frankov 85 centimov za kosček Roast Beefa in sobo za spat. Drugi dan sem šel obiskat g. Rommela in mu povedal po kaj sem prišel, ter da imam družino še doma in ostanem deset dni v Baselnju; Rommel mi je preskrbel hotel „della Vore“, ta gostilna je pri kolodvoru in tam sem imel tudi dobro postrežbo in sobo, a plačal samo štiri in pol franka na dan, ter sem tam ostal celih 11 dni, med tem pa imel dovolj časa ogledati si mesto Basel, katero je precej veliko in prijetno, posebno po leti. Vsak popoldan sem šel na sprehod s gosp. Rommelnom, kateri me ni nikjer pustil plačati računa, kar smo potrošili. Rommel sam je jako dober človek in že kakih 50 let star in bil tudi že v Ameriki, seveda samo ogledal si jo je. Basel sem si dobro ogledal, bil po vseh gladiših in muzejih, najlepši muzej v Baselnju je „Historisches Museum“, tam vidiš zelo redke stvari in vsake vrste vojaške obleke od osmega veka. Basel je še precej lepo mestec in ima še starinska vrata, kakor so jih imeli v starih časih, da so mesto zaprli po noči. Lepe spomenske imajo in najbolj zanimiv je, kterege je dalo mesto Strassburg ob zadnji vojni. Vsi Slovenci pridejo na centralni kolodvor, (v Baselnju je še drugi kolodvor „Klein Basel“ in oni „Badischer Bahnhof“ na kterege ne pride nobeden Slovencec). Basel deli reko Rena (Rhein) v dva dela. Vredno je ogledati si Cardinal Bierhalle, tam vidiš lepe elegantne sobe. Dalo bi se še veliko napisati pa nemorem drage čitatelje toliko dolgočasiti, ker vem, da g. uredniku vedno prostora manjka.

Sedaj dragi potovalec, ki greš v obljubljeno deželo, prideš navadno v Basel v četrtek popoldne ob 12.45, dobiš večerjo, postelj in zajutrek, v petek zjutraj se vadeš na vlak ob 8.05 in odpelješ proti Parizu. V Belfort dospješ okoli poludne, tam dobiš kosilo, ob 10.45 zvečer pa prideš v Pariz in dobiš večerjo. To ne velja nič in je plačano pri karti in še te spremi Rommelnov portir v Belfort in Pariz, iz Pariza pa dospješ v treh in pol urah v Havre in ngledaš velike prekmorske parnike. Na parniku imaš dobro hrano, posebno dobro v drugi kajiti, ki te stane kakih 18 dol. več kakor tretji razred. Jaz sem se vozil z družino iz Ljubljane do New Yorka v drugem razredu in še danes mi ni žal. Ko prideš v New York se pa obrni

do g. Sakaerja in ne bode ti žal, da se obrneš do domačina, le dobro pazi, da ne prideš v roke ljudolovcev raznih narodnosti, kar bodeš potem obžaloval vse življenje. Vamkomu priporočam to kar sem napisal, ker je res dobro in to sem sam že dvakrat skusil. Srčen pozdrav vsem prijateljem in znancem v tej in stari deželi.

Ko pismo sklepam imamo pri nas v Crested Butte, Colo., toliko vode, da je mnogo hiš v mestu v nevarnosti, ves Sidewalk je potrgan kakor tudi mostovi v mestu so vsi v nevarnosti, da jih voda odnese. Martin Krašovec.

Havana, Cuba, 28. maja. (Zakasnelo.)

Slavno uredništvo! Naznanjam Vam, da smo dne 23. maja popoldne ob 3. uri odpeljali s parnikom „U. S. T., „Dixie“ proti Kubi in dospeli v Havano dne 27. maja okoli 4.30 zjutraj in sedaj sem tukaj v trdnjavi, toda nisem pri pešcih, temveč pri težkem topništvu. Nadalje Vam naznanjam, da sem videl ponesrečeno ameriško vojno ladjo „Maine“, kako z svojimi dimniki iz morja gleda v Havansko luk. Tukaj imamo veliko boljše hrano, kakor je na Bellows Islandu v N. Y. Meni se tukaj prav dopade in je mesto lepo. Dosedaj še nisem videl nobenega Slovence ne Hrvata med vojaki. Lepo se Vam zahvalim za postrežbo ko sem Vas obiskal v New Yorku in srčno vse pozdravim. John Matković.

(Prosim Vas, pišite nam kaj o Kubi in Havani. Uredn.)

Ako
želite

najboljše

zahtevajte

Superior

Stock . . . pivo katero

. . . je izvrstno

. . . glede čistosti. Napredaj

. . . povsodi.

BOSCH BREWING CO.,

LAKE LINDEN, - - MICH.

Razmotrivanje pod črto.

Piša Free Lance.

(Dalje.)

Vidimo, da Slovencem povsodi pretijo nevarnosti in protivniki, da v lastnem našem mozgu gloda črv. V malenkosti naroda pa tiči glavni vzrok, da se vse proti nami obrača. Naš narod je bistrega uma, nadarjen je duševno še bolj kakor marsikateri drugi, pa polje razviti svoje duševne zmožnosti je premajhno. Male domače razmere držijo njegov duh v ozkih mejah, vspeti se na visoko in široko, mu brani teniš duševni obzor, kateri se mu doma ponuja. Ako se pa porodi med Slovenci kak ženi, veleum, ga domača nerazumna tesnost kmalo zatara. Pač bi se žalostna povesti v izgled tega mogle med slovenskim narodom nabrati. Ako se prikaže v mladeniču nenavadna živahnost, ako njegov duh išče izleta v izprednem govoru in mislih, potem

šiba, strah in žuganje skušajo izbiti že v nežni mladosti iz dušapolne glave vse to. Šiba ga spremeni v mirnejšega in v bolj ubogljivega otroka — pa značaj njegov je pokvarjen za vedno. Trmoglavost, nezaupljivost, hinavščina je nadomestila odkritosrečno blagodušnost in druge plemenite lastnosti v njegovem srcu. Prav dobro jedro more imeti, ako premaga to, kar so njegovi odgojevalci proti njemu pregrešili.

Spominjam si še dobro „neumnega Janeza“, kateri je pred kakimi tridesetimi leti nosil po Gorenjskem na hrbtu leseno cerkvico, v katero je sam postavil okusne altarčke z lučicami. Prišel je mirno v hišo in le, če mu je kedo rekel, je zazvonil zvonček v malem stolpičku. Prosil ni nikdar ničesar, če mu je kdo kaj jesti dal, je jedel — pa brige mu to ni dosti dejalo, ker taneč in suh je bil kakor „fizičola preklja“, kakor pravijo. Širokokrsten, luknjači slavniki na zme-

denih rumenih laseh, na prsih odprta hodnična srjca, odtrgane spodnje zavahane, okoli pasa z vrvice pritrjene hlače — to je bilo vse, kar je pokrivalo njegovo telo.

Sam sem bil takrat mlad fant, pa njegovih velikih, razumnih, svetlih oči nisem se pozabil. Vedno jih je obračal zdaj v to, zdaj v drugo, vse je natančno pregledal, kakor bi vsakej reči hotel predreti vso notranjost. V žepu je nosil vedno kos krede ali oglja in kjer je našel kak prostor za risanje, ga je pokrpal s črtami. Kako je risal! Vsaka črta je kazala vajenega umetnika. Sigurno in slobodno je potegoval črte in kar je najbolj zanimivo bilo — črte so kazale uprav to, kar je hotel predstavljati. Duhovne, uradnike, debele oštirje, žandarje je risal na bele stene hiš, v kojih ni bilo ravno nikogar doma. Podobe so kazale pravoličnost dotičnih oseb, samo da je najbolj značilne črte poostrel, dajoč jim karikaturni izraz. Dotični gospodi ni bilo

vrednosti v sebi, zanemarjal svoje kozarske dolžnosti. On je risal in pisal, koze so pa zašle večkrat v take oddaljene kraje in strmo pečanje, da je bilo trudapolno delo jih zopet najti. Včasih se je kaka koza tudi ubila na dnu globokega brezna, kjer je pticam roparicum, namesto pravemu gospodarju v pojedino služila. Kmalu se je čula javna sodbaz: „Janez ni za prav nič na svetu, še za koze pasti nel“.

Na ta način je Janez moral priti iz hribov dol v dolino, ker pastirski mavka je prazna postala. Požirek mleka, kos ovenega kruha in malo sira ga je dosedaj stilo, bistri gorski studenci pa so mu hladili željo. Zadovoljen in vesel je bil kakor prosta ptica — ko bi le teh šmentanih koz ne bilo!

V službo vzeti ga ni hotel nihče, ker raztresen in pozabljiv je bil tako, da ni bil za nobeno rabo. Trde besede, zaničevanje, obitanje in norčevanje ga je še bolj zbegalo. Klatil se je po okoliščah kakor zgubljen

ovca. Prosimi ni mogel, umreti še ni hotel in izrezal je leseno cerkvico, katero je na hrbtu, enako koronji, okoli nosil. Dobri ljudje so mu brez prebuje dali jesti, ker zvečanje zvončkov v malem stolpičku je omeščalo njih srca. Med ljudi je pa le šel, ako ga je sila gladu gnala; proč od ljudi, v samotni naravi, tam se je počutil najbolje.

Našel sem ga neko jutro vrh hriba, zročega v okolico, razprostirajočo se pred njim. Zelena Sava v vzhodni, rumena žitna polja, zeleni travniki, gojdi in gojdiči, griči in gore, snežniki, v sredini pa črna sirova blejski grad — vse je bilo rahlo povito v tanki sivo-modri pajčolan mladega jutra.

„Janez, dobro jutro! kaj pa ti tukaj gori delaš tako zgodaj?“ sem ga vprašal. Odgovoril je: „Svet gledam, kako je lep, ali vidiš visoko gori v zraku sokola? Oj, ko bi jaz imel peroti, vse svet bi ogledal“.

(Dalje prihodnjé.)

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893

„GLAS NARODA“.

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER. 109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, za pol leta \$1.50, za Evropo za vse leto . . . \$7.—, „ „ „ pol leta . . . „ 3.50, „ „ „ četrt leta . . . „ 1.75. V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo in soboto.

„GLAS NARODA“ („VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday and Saturday. Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti ne bomo natisnjeni.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatkam naredite naslovom:

„Glas Naroda“, 109 Greenwich St. New York City.

Razne vesti.

Koze na parniku.

Parnik „H. H. Meier“, koji je te dni iz Bremena dospel v New York, so zdravniški uradniki v pristanu zadržali v karanteni. Anna Eckhardt, 8 mesecev staro dete od potnikov iz medkrova je bila bolna za kozami v ladjini bolnišnici. Na ladiji je bilo 66 potnikov v kajitah in 1666 v medkrovju. Vse osebe bodo zdravniško preiskali in koze cepili tistim, koji se nimajo cepljenih. Tiste osebe, koje so z bolnim detetom prišle v dotiko, odvedli so na Hoffmans Island. Ladijo s prtljago potnikov vred bodo temeljito razkužili. Kdaj bodo parnik zopet opustili še ni določeno.

Drzen poskus.

Te dni se je iz Atlantic City, N. J., odpeljal kapitan W. Andrews v malem čolnu v Evropo. „Doree“ kakor čoln imenujejo, je najmanjši kar jih je še kdaj križalo ocean, namreč 12 čevljev dolg, 5 čevljev širok in 22 palcev globok. Samotni mornar, koji je zaupal svoje življenje zibajoči se orehovi lupini je vzel seboj za 60 dni živeža. Andrews je čoln sam napravil. Istega bode gualo 13 yardov veliko jadro. Po barvan bode temnomodro, da ne bi mikal pomorske požeruhe. Več nego tisoč ljudi je bilo zbranih na obrežju, ko je odjadril drzen mornar. V kakih 50 dnevih misli Andrews dospeti na Azore. Ko se tam oskrbi s živežem, odjadril bode proti francoskem obrežju. Po potovanju po Evropi bode kazal čoln na Pariški svetovni razstavi. To je njegovo peto takšno potovanje, toda prejšnji čolni so bili nekoliko večji. Gospodična Bella Shinn iz Atlantic City je hotela potovati z njim, toda v slednjem trenutku se je pokazalo, da je čoln za dve osebe premajhen.

Vse vas bodo „mufali“.

Goldens Bridge, najstarejša vas v severnem delu Westchester countyja se bode morala na svoje stare dni podati na težavno pot. Vodovodni komisarij v New Yorku so namreč nedavno sklenili na istem prostoru kjer Goldens Bridge danes stoji, zgraditi rezervar in za radi tega se mora vas preseliti. Dobrim vaščanom ne ostaja nič drugega, nego biti pokornim. Te dni so pričeli seliti hiše. Način seljenja je zelo priprost. Poslopje nekoliko dvignejo, podložo na valjare in z vprežno živino počasi dalje spravljajo. Med poslopji, koje bodo na ta način preselili je tudi cerkev, hotel in prodajalnica, kjer je tudi pošta. Novo vas bodo postavili istočno od New Yorka in Harlem železnice. Ker je v črti rezervarja tudi staro kvekarško pokopališče, zato bode morali kosti tam poživajočih kvekarjev izkopati in kje drugod zopet pokopati.

Izgredi se ponavljajo. Cleveland, O., 17. junija. Štrajk služabnikov tukajšnjih poslovnih železnic je danes trajal ves dan in z njo je prišlo do velikih izgredov. Na Clark Ave. je hotelo kakih sto oseb razdijati tir poslovnih železnic, da bi z skabi vozovi ustavili. Prišlo je do resnega pretepa, v katerem je bilo šest oseb ranjenih. Od tam se je podala množica na Jennings in Hollender Ave. kjer je s železnimi drogi razdajala veliko obračalnice. Med tem časom je pri Central Market kakih 3000 oseb broječa množica obkolila dva prihajajoča voza. Policaji, koji so vozova spremljevali, niso bili vstanu množice razpršiti, akoravno so udrihali z gorjačami po ljudeh, da je bilo kaj.

Vse simpatizira z štrajkarji.

Cleveland, O., 18. junija. Trolley štrajk ni dal danes nikakega povoda izgredom, ker je železnica sama na Euclid Ave. pustila teči nekaj vozov in še te o poludne ustavila. Prebivalci južnega dela mesta so pri nekem shodu sklenili imenovati odbor, koji bode prvi voz v tem okraju sprejel. Prebivalstvo tega dela mesta brez izjeme drži z štrajkarji. Zdravniki, trgovci, rokodelci in vsi drug jednoglasno obskajo policijo radi njene brutalnosti in podpirajo štrajkarje na vsakovrsten način. Služabniki družih črt mnogostevilno pristopajo k Uniji in slednja bode že v par dneh vstanu ves promet v mestu ustaviti.

O družih štrajkih.

Wallace, Idaho, 17. junija. Visje sodišče je danes poročalo tukajšnjemu sodišču, da je zatožbe proti vsemi, radi udeležnja izgredov v Shoshone countyju 29. aprila zaprtimi osebami skrbno preiskala in iste izročilo porotnem sodišču. Ker je mnogo vjetnikov navedlo izmišljena imena, so isti pod napačnimi imeni zatoženi. Zatoženih je še več oseb, koje pa so se odtegnile za poro. Število zatožencev še ni znano, toliko se vendar vé, da jih je veliko več nego petdeset.

Denver, Colo., 17. junija.

Danes se bode vršila konferenca, da se konča štrajk in lockout pri topilnicah. Obe stranki sti pripravljene nekoliko odnehati. Bosi se celo z osemurnim delom zadovoljni, samo plačo naj bi kasneje uredili. Governor Thomas in drugi politiki karji pravijo, da so vplivali na bose štrajk dokončati. Osebito je uplivalo tekmovanje Guggenheimovih topilnic v Pushlona oskrbnike trusta, da so odnehati.

Redding, Cal., 17. junija.

Štrajk rudarjev v Iron Mountain je končan in ni se več bati nadaljnih izgredov. Večina štrajkarjev je pri drugih rudnikih dobilo delo.

Altona, Pa., 17. junija.

Cena za mehak premog je vsled štrajka v Clearfield okraju poskočila od \$1.80 na \$2.05 za tono.

Vancouver, B. C., 17. junija.

Kakih 2500 indijanskih ribičev pri Rivers Juletu in Skeeny ob obrežju 200 milj proti severu je šlo na štrajk, da bi zadobili večjo plačo in sicer 10 centov od lososa; posestniki „cannerij“ pa hočejo plačati samo po 8 centov.

Zamorec Berry obešen.

Upper Marlboro, Md., 16. junija. Danes je bil obešen zamorec John Berry, koji je 18. marca pri Bowie, Md., umoril gospodično Amanda Clark. Berry je pri Amanda Clark in njeni sestri služil za hlapca. Ubil je Amanda z gorjačo, drugo sestro pa primoral na razpelo prisesti, da ga ne bode izdala. Ker je bilo vkljub temu proti njemu mnogo obtežljivih sumljivih ozrokov so ga zaprli. Pozneje je obzidal zločinstvo z vsemi posameznostimi.

Oropali žrtve ciklona.

Herman, Neb., 16. jun. Vandali in nabiraleci čudovitosti so tu-

Pogled na razdejanje po tornadu v New Richmond, Wis.

kaj zelo nadležni postali. Mnogo so jih že zaprli, to pa ne ovira na stotine družih pretikati po razvalinah po spominkih na katastrofo. Glavni pribočnik Barry je obvestil Omaha stotnijo narodne garde, da naj bode pripravljena priti sem in vzdržati red. Vsi mrtveci so sedaj pokopani. Cerkev, edino še stoječe poslopje, služi kot bolnišnica. Ljudje stanujejo v šotorih in dobijo jestvino od pomožnih odborov. Minolo noč so bile še ženske in otroci brez strehe izpostavljeni dežju.

Slab plen.

Kansas City, 16. junija. Pri Shady Pointu so včeraj večer roparji ustavili vlak Pittsburg & Gulf železnice. Ugrabili so samo \$5 v gotovini in registrirano pismo.

Premogarji morajo štrajkati.

Colorado Springs, Colo., 16. junija. Vsled štrajka voznikov in duinarjev, koji zahtevajo deseturno plačo za novovpeljanu osemurno delo, mora 7000 premogarjev v deželi štrajkati. V Glenswood Springs in Trinidad so delo ustavili. V New Castle so danes ljudje ostavili delo. Premogarji se pridružujejo k uniji in bodo morda sedaj tudi večjo plačo zahtevali.

Vojake potrebujejo.

Chattanooga, Tenn., 15. junija. Častniki tukajšnjega vojaškega nabora in oni bližnjih mest so dobili povelje, takoj nabirati zamorce za vojno službo na Filipinah. Po naboru jih bodo takoj poslali v San Francisco.

Lopovstvo oljnatega trusta.

Washington, D. C., 17. jun. Obrtnijska komisija je danes zaslišala N. L. Lockwooda, oljarja iz Zeldenopla, Pa. Imel je daljši pripravljen govor, v katerem je dokazal da je oljnati trust le s pomočjo železnice zamagal izpodrinuti vse svoje tekmece. Govornik je djal, železnice so lopovi in ostanejo tako dolgo, dokler so v rokah korporacij. Ako bi moral biti oropan, mu je vsejedno, ako mu Dick Turpin nastavi samokres na prsa, ali ako ga John D. Rockefeller s pomočjo železnice oropa. Govornik je priporočal, da naj vlada prevzame železnice in s temi stvari za vse jednake tekmovalne pogoje.

Krvoželjni Kentuckyčani.

London, Ky., 17. junija. Skoraj ne mine noben dan, da ne bi čaui Bakerjeve in Howardove družine med seboj ne prelivali krvi. Na Christopher H. Jacksona, soproga učiteljice Ide Baker, sestre ustrelenega glavarja družine Tom Bakerja sta sinovi streljala dva moža. Jedna krogla ga je zadela v levo nogo, jedna pa v desno stran. Napad se je pripetil v bližini stanovanja John W. Dowlinga, ktere ga so minoli četrtak Whitovi in Howardovi izgnali iz okraja. Jackson je jahal Dowlingovega konja in bil s pismom od soproga pri gosej Dawlingovej. On pravi, da je jednega napadalca spoznal, njegovega imena pa noče povedati. Njegov svak John Dowling, kakor tudi Robert in Andrew Baker so danes prisegli ne preje mirovati, dokler ne najdejo Jacksonovi napadalce in iste pomore.

Sodnik, na ktere ga sta se obrnila

Dowling in Andrew Baker je rekel, da bode, ako potreba, pozval vojaštvo in proglasil izjemni stan, d-

se stori konec prelivanju krvi med družinami.

Bakerjevi imajo v Clay countyju več tisoč akrov zemljišča, ktere ga ne morejo prodati, pa tudi ne obdelovati, ker bi ne bili varni življenja in Whitevi in Howardovi vsakemu z smrtjo prete, kdor bi se podstopil Bakerjevo zemljišče kupiti ali v najem vzeti.

Louisville, Ky., 17. junija.

Governor Bradley je poslal dve stotniji milice v Clay county, da se stori konec krvavih bojev med Bakerjevimi, Howardovimi in Whitevimi. Governor pravi, da bode poslal vso milico Kentuckyja, ako potreba, in ako ta ne bode mogla storiti konec bojem, zahteval bode zvezno vojaštvo. Governor je dobil od mnogih meščanov Clay countyja podpisano prošnjo naj hitro stori konec prelivanju krvi.

Lexington, Ky., 17. junija.

Ko se je šerif White danes povrnil domov, je djal: „Vsacega teh psov bodedo usmrtili in njihove vdove in otroke izgnali iz države“. S tem je mislil Bakerjeve in njihove pristaše. Kje se je potikal White slednje dni noče povedati. Bil je pijan in rekel, da v Clay countyju ne bode preje miru, dokler ne bode slednji Baker ležal pod zemljo. Pred governorjem in njegovo milico se ne boji, kajti kakor trdi, imajo Whitevi in Howardovi dovolj oboroženih na razpolago, da lahko zapodijo v beg več polkov vojaštva. V Manchesteru so Whiti in Howardi že milico v beg pognali in sedaj praznujejo svojo zmago. Na cestah kar mgolji pijanih oborožencev.

London, Ky., 18. junija

Ravno kar je sem dospela vest, o hudem boju v Manchesteru med deputiji šerifa Beverly P. Whitesa. Predno se je sešlo sodišče v Manchesteru zaprisegel je White 25 družih možakov kot pomožne šerife in dal vsakemu znak in dvarevolvarja. Ko se včeraj večer dobili svojo plačo, opili so se in pričeli jeden na druge streljati. Ko je danes solnce izhajalo, pogrešili so zamorskega deputija, koji leži v postelji huderanjen.

Prebivalstvo mesta je še vedno zelo razburjeno in Howardi in Whiti skupaj kakih 150 oboroženih mož ne puste blizu nikogar Bakerjevih ali njihovih prijateljev. Sel poroča, da sta prišla Andy Baker in Jason Dowling s krdelom oboroženih v Clay county in se na Dowlingovi farmi pri Begtownu utrdila. Zato pričakujejo, da bode prišlo tam do pravcate bitke med sovražnima družinama.

Šerif White, koji se je povrnil iz Manchestera je nakupil množino pušk in streljiva, da bode oborožil še več svojih privržencev in governorju Bradleyu zabil ga radi umora Tom Bakerja postaviti pred sodnijo. Zvedelo se je, da sodnik Eversole spada k Bakerjevi družini, ker se je oženil z sestro Jason Dowlinga. White je prisegel, da bode preje sodnika ustrelil, nego se pustil od njega soditi.

Krvno sovraštvo končano.

Louisville, Ky., 19. junija. Vsa znamenja kažejo, da bode krvno družinsko sovraštvo med družinami Bakers in Howards, ktere je trajalo že nad leto dni v Clay Countyju, kmalu končano. Tom Bakerjeva žena se je odločila county ostaviti z svojimi otroci in se preselili v indijanski teritorij. Nasprotniki se že pričenjajo

raziti in obe stranki odlagati orožje.

Meščani, koji niso bili deležni tega sovraštva, so obema strankama naznanili, da ne trpe več umorov in bodo sami morilce kaznovali, ako tega ne storé oblasti.

Opustošenje v Texasu.

San Antonio, Tex., 16. jun. Sedaj ko so vpadle vode v okolici Braketta in Fort Clarka se vidi še le kako opustošenje je prouzročila povodenj minolo sredo. Danes so popravili telegrafično zvezo med Brackettom in Eagle Passom. Poročalo se je, da v Brackettu izmed 800 hiš ni deset sposobnih za stanovanje. Dežomerna naprava vlade v Fort Clarku kaže, da je padlo 18 palcev dežja. Včeraj je plavalo po cestah truplo nekega mehikanskega dečka, danes jutraj pa je zginilo. Pri Woods Ford ob Las Morasu je preplavilo tabor pastirjev. Will Harkins, edini rešenec od stihir pastirjev in mehikanski kuhar sta danes jutraj dospela v Brackett. Največja zgnba ljudi je bila v mehikanski naselbini v Rosabi ob Palajota Creeku, kjer osem družin z 20. osebami pogrešajo. Jednajst trupel so že našli.

Vznemirjoča poročila prihajajo iz Eagle Passa in Lareda, kjer držita dva krasna železna mostova preko reke v Mehiko. 900 čevljev dolgi most v Eagle Passu, koji je stal \$100,000 je v sredo večer odnesla voda. Železnični most je ostal. Reka je narastla 40 čevljev, sedaj pa zopet vpadla. Hudo deževje južno od Eagle Passa, preti sedaj mednarodnemu mostu v Laredi. Na železnični progi stoji voda 18 palcev visoko. Železnični most pri Laredi je hudo s železničnimi vozovi obložen in kakor videti zelo poškodovan. Vsi priidki v Rio Grande dolini so uničeni.

Mnogo nesrečnih ljudi.

Austin, Tex., 17. junija. Iz Carrizo, Tex., se brzojavno poroča o opustošenju, ktero je napravila povodenj v Rio Grande dolini. Tam se je naselilo v teku zadnjih let na stotine mehikanskih družin, koje so si uredile lepe farme. Sedaj je vse razdajano in uničeno, ljudje niso družega rešili nego golo življenje. Kakor je videti se mnogim še tega ni posrečilo, kajti opazovali so veliko število plavajočih trupel po visoko naraščeni reki. Povodenj se ni dosegla Brownsville in ljudstvo pričakuje tam z velikim strahom osodepolnega trenutka.

Anaconda rudniki prodani.

Salt Lake, Utah, 17. junija. Anaconda rudnike v Montani, najbogatejše bakrene rudnike na svetu je kupil sindikat z John D. Rockefellerjem na čelu za 23 milijonov dolarjev.

Poštni urad mufali.

Perry, Okla., 18. jun. Mountain View, mestece z 4000 prebivalci ob podaljšani Chicago & Rock Island železnici je še zelo mlado. Pred mesecem dni je bila tam, kjer sedaj stoji mesto, še prerija. Ko so bile hiše in druga javna poslopja postavljena, pokazala se je potreba, dobiti tudi pošto. Governor Barnes, koji je bil v Washingtonu, da bi za Mountain View govoril radi pošte, je brzojavil, prošnja se ne more dovoliti, ker je že v Oakdale pošta samo poldrugo miljo proč, vlada pa nima nič zoper to, ako se pošta preloži v Mountain View. Ne-

keri podjetni ljudje so se namigleja poprijeli in po noči preselili pošto z Oakdale v Mountain View. Veli meščanje v Oakdale sprva niso bili pri volji kaj takega dopustiti, ko nečno pa so se udali v spremembo in Mountain View ima vse upanje, da postane v kratkem veliko mesto na zatoku.

Rumena mrzlca v Mehiki.

Oaxaca, Mex., 18. junija. Kakor se glase oficijelna poročila, je vzbruhnila rumena mrzlca v najhujši obliki v Tehuantepepe in drugih mestih Isthmusa. V slednjem se je naselilo veliko Amerikancev, koji se bavijo s pridelovanjem kave in se je bati, da bode smrt med njimi hudo kosila. Epidemije se širi ob obrežju od Veracruz do meje ob Guatemali in na stotine smrtnih slučajev se je že pripetilo. V Veracruz leži 500 bolnikov in bolezni se še vedno širi.

Priseljevanje iz Galicije.

Halifax, 18. junija. Hamburški parnik „Brasilia“ je pripiljal danes z 400 gališkimi priseljenci, koji gredo proti severozatoku Canade. Na podlagi z vlado sklenjene pogodbe se je letošnjo pomlad priselilo že kakih 4000 oseb iz Galicije.

Evropske in druge vesti.

Sidney, na otoku Breton, 16. junija. V Coledonia rudniku pri Glace Bay je bilo danes zjutraj 30 rudarjev po razstrelilnih plinih usmrtenih. 14 trupel so že spravili na svitlo. Uro popreje se je pripetila v neke starej jami mala razstrelba. Manager Brown in podzemski delovodja Johnson sta se podala z desetimi možmi v jamo, da bi zadvo preiskali. Kako uro pozneje se je pripetila strašna razstrelba. Delovodja Johnson je med mrtvimi. Večinoma vse najdene so našli stoječe in smrt je očitno takoj nastopila. Po drugi razstrelbi je nastal v jami ogenj in sedaj je rov na pol milje dalje v plamenu.

Druga, sto mož broječa ekspedicija se je podala v globino, da bi našla kake ranjence, posrečilo se ji je pa le nekaj trupel spraviti na svitlo, potem pa so morali pred strupenimi plini se umakniti. 25 možem se je posrečila rešitev skozi star rov, zato mislijo, da ni več nego kakih 30 rudarjev življenja žrtvovalo.

Madrid, 16. junija. Ko je danes grof Almenas v senatu zopet hudo napadel generale, koji so poveljevali v amerikanski vojski, odvrnil mu je general Blanco, zvrniš vso krivdo na liberalno vlado, češ, da je sklenila mir predno je bila vojska končana. Z 13.000 možmi si bi upal vojsko nadaljevati. Toda tega ni storil radi pokorščine kar mu bode žal vse ostalo življenje.

Dunkirchen, 16. junija.

Pri izkopavanju radi razjarjanja pristanu, so danes zadeli delavci ob leseno, z starimi topovi oboroženo ladijo. Mislijo, da je ta ladija spadala k onej armadi, ktero so leta 1587 oborožili za vojsko proti Angleski.

Pariz, 17. junija. Kakor „Echo de Paris“ poroča, se bode 17. julija sešlo vojno sodišče, ktero bode Dreyfusa v novič sodilo.

London, 17. junija.

„Daily Mail“ piše danes zjutraj, da 15. avgusta odrinejo tri baterije topničarstva s 15 častniki in 500 možmi iz Aldershot v Ladysmith v Natalu. Neke brzojavne agencije se iz Praetorije poroča, da je pri Ingak Islandu ali St. Marys Islandu pri vodu Delagosa zaliva, dospelo sedem britiskih vojnih ladij. Poročilo še ni potrjeno in v oficijelnih krogih smatrajo isto neresničnim.

Stockholm, 17. junija.

Kralj Oskar je včeraj v gradu kazal članom hidrografičnega kongresa pokvarjen brzojav arktiskega preiskovalca profesorja Andreeja, ktere ga so nedavno našli pri Islandu. Dr. Rausen je brzojav skrbno preiskal in djal, ako se je Andreeju posrečilo s zrakoplovom doseči zemljo in izkrcati orožje in streljivo, potem ga bode Nathorst ekspedicija že kje v Grönlandu našla. Na noben način se ne more pred mesecem septembrom o njem kaj slišati.

London, 19. junija. „Central News“ poroča, da je odličen irski član parlamenta dobil od znamenit-

Vašem rojakom priporočam moj
SALOON
1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,
v katerem bomo točil RAZNO IZ-
VRSTNO SVEŽE PIVO, FINO
DOMA NAPRAVLJENO VINO in
DOBRE SMODKE. Za zabavo je
na razpolaganje rojakom tudi
kegljišče.

S pozdravom in odličnim spo-
štovanjem
ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

KDOR
SLOVENCEV POTUJE

bodisi
v staro domovino ali obratno
naj se zanesljivo obrne na
izključno edino slovensko podjetje
FR. SAKSER,
109 GREENWICH ST., NEW YORK
v vseh zadevah mi izvrstno po-
strežemo in skrbimo, da se mu ne
prigodi kaka neprilika.

KDOR SLOVENCEV
POŠILJA NOVCE DOMU
naj se izvestno na nas obrne. Sto-
tisobno pošljemo vsako leto na Slo-
vensko in vse je bilo dosedaj še v
redu. Dosedaj smo že skoraj
tretji milijon gold. avstr. velj.

odposlali. Posredujemo vsem za
hranilne vloge v sloven-
ske hranilnice, vsako dobi
hranilnične knjižice v roke. Pri nas
je kurznajcenejši kader mi da-
mo za \$40.70 za 100 gld., zahtevajo
vsi drugi najmanj \$41 ali \$41.50,
zakaj bi vaše novce proč metali?
Denarji so doma na Kranjskem v
14 dnevih, ko jih drugi po mesece
zadržujejo.

Pazite na številko 109 Greenwich
Street, kamor Vas drugam speli-
je, Vas slepijo, mi stanujemo v isti
hiši v prvem nadstropju in do nas
lahko pride vsako ob vsakem času.

po najnižjih cenah.

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz
Avstrije.
Dobra postrežba po nizki ceni.
Prodajamo
parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice,
in dolžna pisma.
Izposluje in interjuje zapuščine in dolgeve.

John Golob,
izdelovalec
umetnih orgelj

se priporoča za izdelovanje in
popravo KRANJSKIH HAR-
MONIK. Cena najcenejšim glas-
nim od \$25 naprej in treba dati
\$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do
\$100. Pri naročilih od \$50 do
\$100 je treba dati polovico na
račun. Glasovi so iz jekla, trpež-
ni za vse življenje. Delo garanti-
rano in prva poprava brezplačno.

John Golob,
203 Bridge Street, JOLIET, Ill.
Spričevala:

Matija Berck imam že štiri leta harmo-
nike na 4 glasove in sem zelo zadovoljen
z njimi, ter so še sedaj dobre; igram zelo
veliko na nje. Rojaki, nebojte se, da bi
bili prevarani; harmonike so lahke za igra-
nje, lepo izdelane in dovolj po ceni. To
potrdim.

Marko Težak imam harmonike že pet let
od g. Goloba na 4 glasove; veljajo me 75
dolarjev, ali ne dam jih sedaj za one, k-
tere so narajene v starem kraju in veljajo
150 gold., rabim jih pa že pet let.

Podpisani imam harmonike od g. J. Goloba že šest let, za nje sem dal \$40 in so še sedaj
boljše kakor one iz stare dežele, ktere stanejo najvišjo ceno, rabim jih pa ob vsaki priliki.
Martin Trlep, Joliet, Ill.

Podpisani Michael Klohučar potrjujem, da so harmonike izdelane od g. J. Goloba
izvrstno delo, jaz že na nje igram 4 leta, dal sem za nje \$25 in še sedaj jih ne dam zaradi
njih glasu za \$30.
Mat. Frankovič potrjujem, da dela, ktere izdeluje g. J. Golob so fina; jaz sem kupil
od njega harmoniko pred 4 leti in dal za nje \$45 in še danes imajo lepi glas kakor najboljše
iz stare dežele; dosedaj še niso potrebovale poprave.
Math. Frankovič, Calumet, Mich.

Silvester Stramež, ravnatelj mestne godbe (Citizen Consolidated Band) potrjujem, da
harmonike izdelane po John Golobu imajo čiste, pravilne glasove in se zamerijo uporabiti
pri vsaki godbi na žice, trobente ali piščali.
G. Stramež.

Vašem Slovincem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se
toplo priporoča

STROGO SOLIDNA
BANKA
CHAS. R. WEITERSHAUSEN,
212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno
in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PU-
BLIC, kteri napravlja: pooblastila, kupne pogodbe, preskrbu-
je dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DE-
NARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOŽ-
NJE LISTKE za vse parobrodne črte.
GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

IGN. TANCIG,
slovenski fotograf,
v Calumetu, Mich.

se nujno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatom za
izdelovanje VSAKOVRSNIH SLIK, za male in velike; za
svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi
raznvrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za
možke vse z slikami, kar je zelo pripravno darila ob raz-
nih prilikah.

Tudi priporočam slavnemu občinstvu v Calumetu in oko-
lici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25
centov naprej.

Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo,
ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko,
ravno tako kakor bi bili objednani slikani.

Z spoštovanjem udani
IGNATIUS TANCIG,
CALUMET, MICHIGAN.

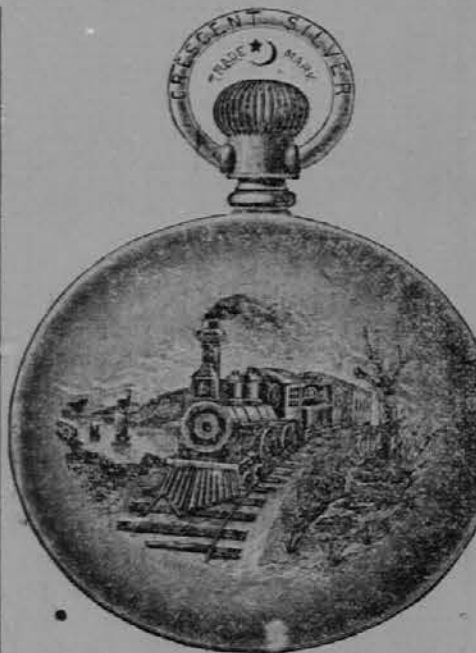
G. MARTINI

na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,
je odprl

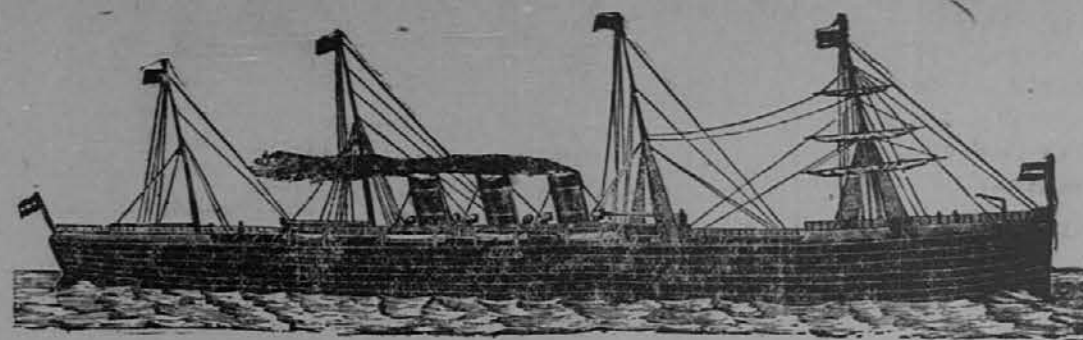
VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznvrstna CALIFORNIŠKA in
druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.

Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO
po NAJNIZJI CENI.

THE PRINCE LINE

navedeni parobredi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovec \$28.50, Inšpruk \$26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO,
61 BROADWAY, NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA
za možke, ženske in otroke. Dalje:
VINO, FINE SMODKE in ŽGA-
NJE in KUHINJSKO OPRAVO.
Vse prodajam po najnižji ceni.

Slovincem in Hrvatom v Lead-
ville, Colo., in okolici, kakor onim,
kteri sem pridejo priporočam svoj

saloon
400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO,
dobra VINA, izvrstni WHISKEY,
ter prodajam fine SMODKE. Pri
meni se Slovenci in Hrvati shaja-
jo in dobi vsako družino med nji-
mi. Za obilen obisk se priporočam
z veleštovanjem

IGNAC MIKLICH.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak
(Schraube), na katerem je udelana
zlata podoba, bodisi: lokomotiva,
jelen ali konj, in stane z dobrim,
Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razp. siljajo ce-
niki frankovani.

Poštena postrežba in umstvo za
robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam
z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

Podpisani priporoča vsem Slovincem svoj kras-
no vrejini

Hotel Florence
177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bomo točil razno izvrstno sveže
pivo, posebnost pravo importirano plizen-
sko pivo, fina vina; izvrstne smodke
in okusna jedila bomo dajali vsem gostom
proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljišče.

Posebno se priporočam rojakom za razne sveča-
nosti, veselice, poroke itd., ker storil bomo kar je
v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

S s spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi ameriški — se je lahko pošiljal narav-
nost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

Ustanovljena 1884!
THE CARNIOLIA GIGAR FACTORY,

F. A. DUSCHEK, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic
vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.

Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota
Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.
Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po *Expressu*
prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci,
Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko od-
pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

OFFICE: 1323 2nd Ave., NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN
glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

**So. East corner 10. Walnut Str.,
KANSAS CITY, MO.**

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik
zdravniškega društva in jeden najprijetljivejši zdravnik zaradi svojih
zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi vnanjih bolezni.

Glasoviti in pro-
slavljeni zdrav-
nik, ki se je iz-
učil in prejel di-
plomo na slove-
rih zdravniških
vseučiliščih v Be-
ču, Monakovem,
New Yorku, Phi-
ladelphiji itd. itd.
je bil rojen v Sa-
maboru na Hr-
vatskem, ima 25
letno zdravniško
skušnjo, zdravi
najtežje in naj-
opasnije člove-
ške bolezni. Pri-
šel je mlad v to
deželo, z žulji in
bogatom znan-
jeminskušnjami
jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

Dr. G. IVAN POHEK,

postal je predse-
dnik dveh večjih
medicinskih za-
vodov in dobil je
glas svetovnega
zdravnika. Radi
tega naj se vsa-
kdo, ki boleha
vred onemoglo-
sti, ali na praih,
ušesih, očeh, ali
arou, želodcu, vo-
denici, mrzalci,
glavobolu, nadu-
hi, kataru, pluč-
nici, oslabelosti,
vsakovrstnihžen-
skih bolezi ih
itd. — naj obišče
ali se pismeno v
materinem jezi-
ku obrne na svo-

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu
rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku, Kansas City, Mo.

Stovani gospod!

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravlila porabil, in sem hvala Bogu
sedaj popolnoma zdrav ter se nemoream boljega počutiti. Zahvaljujem
se Vam, da ste mi tako dobra zdravlila poslali. Družega Vam nemoream
pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani
prijatelj in rojak.

Karol Blažina,
Canon Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok:
v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bole-
zen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako
se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove
dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo
zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

**KANSAS CITY,
MISSOURI.**